

ДА ОТКРИЕМ ИСТИНАТА И ДА Я ЗАЩИТИМ

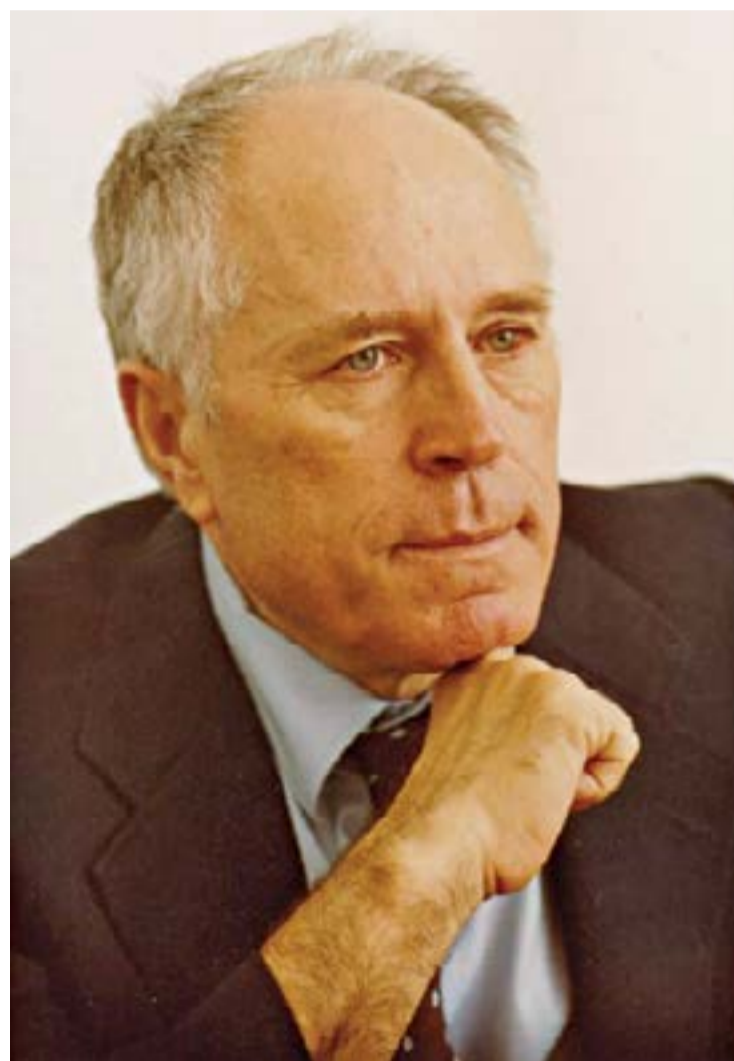
Камелия БАЗОВА

този период на основание на историческата фактология и политологическата наука. Бях силно озадачена, че социализмът е обявен дори

Днес мнозина приемат Девети септември за противоречива дата в нашия исторически календар. Като човек, който няма съзнателни спомени за времето преди 1989-та г., искам да напиша какво мисля за

за престъпен режим, съгласно закон приет през 2000-та г. от Народното събрание на Република България и не можах да си обясня защо е възможно тогава, България да е била легитимна част от международния правов ред? Защо са си затваряли очите демократичните държави? Защо на ООН не е била потърсена отговорност, че за свой член е приела държава с престъпен режим на управление? България е член на ООН още от 1955 г.! Дали не е заради това, мислех си, че престъпленията, за които комунизмът е обвиняван, се извършват и от демокрацията днес? Няма ли било свобода на словото - а днес има ли свобода? - питам се аз. Мой колега писа докторска дисертация, в която изследва и описва постиженията на социализма. И какво мислите, че се случи? За по-демократично не го допуснаха до защита!

На стр. 8

Николай ХАЙТОВ

Разбира се, тази операция не протича с еднаква интензивност в различните страни. Католическите — Полша, Унгария, Чехия, Словакия, се третирали като потенциални съюзници. Дадена им е известна свобода в организирането на „пазарните механизми“, макар същите специалисти да им съставиха програмите, както и в България. Те например, запазиха едроплощното селско стопанство. На някои от тях дълговете бяха опростени, като на Полша, на други — облекчени. Трети — като Чехия, направо отказаха да вземат кредити от МВФ. Каква почуда настъпи у нас, когато се разнесе тази новина! За 400 милиона долара ставаше дума. Чехите са били много добре осведомени за истинската природа на този финансов механизъм, чрез който се осъществява

американското всевластие. Фондация „Отворено общество“ у нас най-силно ме шокира, че влезе като дарителска, а се оказа на издръжка на собствената ни хазна. Шокира ме, че в Устава ѝ е записано, че ще провежда инициативи „за разкриване, утвърждаване и развитие на българската национална самоличност и духовна култура“ (точка 2 от главата „Цели и дейност“), а на практика тя успя през последните десет години да помете като сметла цялата ни литература и култура, театър, кино, фолклор и т.н. Особено ме шокира „Отворено общество“, когато се впусна вихрено, от самото начало на своето установяване, към родопските българо-мохамедани. И не е спряла дейността си в това отношение и досега.

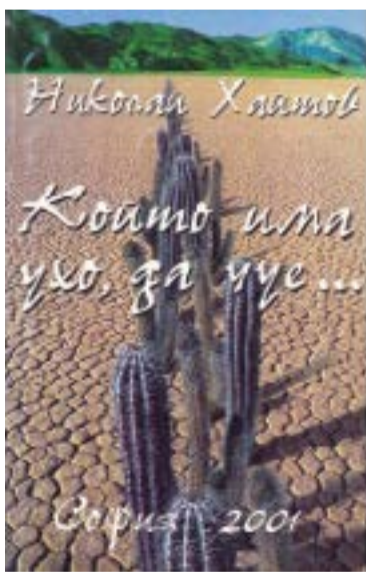
На стр. 2

ГОЛЕМИЯТ ТИГАН, В КОЙТО СЕ ПЪРЖИ БЪЛГАРИЯ

За влиянието на Сорос у нас може да се напише дори учебник. Настанява се фондацията, както вече стана дума, и започва своите „дарения“ за осъществяване на различни, предварително обявени програми, всички до една свързани с „разцветата на културата и науката“, както пише в „Обяснителната записка“ към проекта за Постановление на Министерския съвет на Република България за учредяване на фондация „Отворено общество“ — първият документ по установяването на тази фондация у нас. Ето я тук Записката — погледнете параграф 3. Той гласи: „Правителството ще подпомага всячески дейността на фондацията. На всеки долар, вложен във фондацията и нейните програми от г-н Сорос, на фондацията ще се отпускат бюджетни средства

в левове, равни на валутните, по обменния курс на БНБ“. Това изискване заляга и в Постановлението, а то означава, че Сорос започва осъществяването на своята „дарителска“ програма не със свои, а с държавни пари, и че в случая не става дума за никакво дарителство! На всичко отгоре правителството е било задължено да хариже на фондацията една сграда, за да разположи тя своите „офиси“, а също така „да предостави сума в левове за началните разходи на фондацията“ — 500 000 лева!

Като имам предвид как се развива по-нататък нейната дейност, не мога да предположа друго освен че установяването на фондация „Отворено общество“ у нас е внедряването ѝ като най-ефективен легален инструмент за „демократизирането“ на страната и организирането на нейния пазарен „преход“, съгласно споразумението Буш-Горбачов, т.е. за цялостната ни капитулация.

САЩ осигуряват по този начин своето радикално проникване във властовите сфери на отстъпените от СССР васални територии. Създава се възможност за всестранно овладяване на тези територии с помощта на изящно отработените похвати на безкръвната война. Без генерали и гърмяща военна техника. Само чрез „агенти на влиянието“!

Фондацията създаде Бурова-та „Помашка партия“ в Жълтупа, вече стана дума за „офиса“ й в Смолян и заниманията му, за спонсорирането на филма „Гори, гори, огънче“, та и на много други филмови и литературни сурогати, които „стъпка по стъпка“ подготвят общественото мнение за една мултиетническа, т.е. многонационална държава.

Шокиран съм от „Отворено общество“, защото в член 2 от параграф II, главата „Цели и дейност“, в Устава на фондацията изрично е заявено, че „дейността на фондацията и изразходването на средствата не могат да бъдат обвързвани с политически цели, ангажиращи фондацията в предизборни кампании или във воденето на пропаганда и агитация в полза на политически партии“ и, че тази уловка беше най-безремонно погазена. Опозицията беше оформена с прякото, макар и неафиширано съдействие на „Отворено общество“ и пряката му материална помощ. Силите профсъюзни формации, които задвижиха митингите, ударите срещу Народното събрание, палежа на Партийния дом и т.н., не бяха стимулирани от случайно намерени на пътя пари. Не всичко е документирано, но има и някои документирано в пълни подробности неща, като например палежа на Партийния дом. Две-три хиляди страници е следствената преписка, но потърсете я на съответното й място, не ми се вярва да я намерите...

Държавата се отказва от задълженията си да се накажат виновните... Това се прояви с особена сила именно в случая с родопските българи-мохамедани — живото рязане на жива част от България, протекло с пълното, безрезервно съдействие на самия Желю Митев Желев и цяла една тумба от новонечари — етнически специалисти, „изследователи“ и съветници, активисти на „Отворено общество“ като Антонина Желязкова, Михаил Иванов, да не изброявам цялата кавалкада. Тази им дейност, която те извършиха на територията на България, бе в пълно противоречие с Устава на благотелното „Отворено общество“. Всичко беше прикрито под формата на дарителство. Сорос получи орден „Стара планина“, неговият първи довереник и помощник Прохаски отхвърча на най-решаваща позиция в администрацията, която дирижира приватизацията, всъщност разпределянето на държавната собственост. Главният дистрибутор на пляката! Сорос, в ролята на филантроп, дарител и тероретик на новото гражданско „отворено общество“, има

ГОЛЕМИЯТ ТИГАН, В КОЙТО СЕ ПЪРЖИ БЪЛГАРИЯ

01.06.1997 г. Президентът Петър Стоянов награждава Джордж Сорос с орден „Стара планина“ за особени заслуги.

за крайна цел закриването на националните държави в името на един нов световен ред, начело с една световна сила и едно световно правителство. Това е целта на текущата в момента „глобализация“, на която бе даден такъв оглушителен отпор в американското градче Сиатъл.

Сорос е свързан с най-богатите английски олигархични кръгове, символизиращи от Ротшилдовци, сред които е и най-богатият човек на Англия — Нейно Величество Кралицата. Той играе на световната борса не само със свои, но и с техни пари, а „филантропическите“ му интереси към светската и южноевропейските икономики, са точно прицелени към преразпределянето на суровините и парите в тези страни, като се използва направеният от него

Приемственост: Кристалина Георгиева, изпълнителен директор на МВФ - послушен организатор и изпълнител на идеите на Джордж Сорос.

Сорос. Основателят на „Отворено общество“ у нас, главен икономически съветник на правителството и фактически разпоредител с приватизацията! Господин милиардерът Сорос премина като вихър по цяла Югоизточна Европа, като започна от Полша, и навсякъде направи своите удари, взе каквото му трябваше. Тази свобода

той получи срещу драгоценните геополитически услуги, които направи за установяване на евро-атлантическото влияние у нас с крайна цел — от 1 октомври 1996 г. на Рингштут „Фридрих Шилер“, Германия, и което удивително съвпада с извършеното у нас от негово превъзходителство Джордж

Сорос. Основателят на „Отворено общество“ у нас, главен икономически съветник на правителството и фактически разпоредител с приватизацията! Господин милиардерът Сорос премина като вихър по цяла Югоизточна Европа, като започна от Полша, и навсякъде направи своите удари, взе каквото му трябваше. Тази свобода

Левски, дори след подработената от Джордж Сорос през 1997 г. инфлация, която обра левчетата на българите. Доларът на 10 януари 1997 г. е бил 643 лева — тогава е атакуван Парламента. Виденов се отказва от премиерския си пост и се тъкми ново червено правителство. На 11 януари доларът е също 643 лева, на 12-и — също. На 22 януари подскача на 732 лева. Желев се изтегля от Президентството и встъпва Стоянов. Точно в този момент, дори докъм 4 февруари, справките от чейнч бюрата показват, че „някой“ е започнал изкупуването на поелектричните български левчета в огромно количество, докато доларът отхвърчава на 2937 лева! Твърди се, че в тази внезапна операция са хвърлени около 100 милиона долара. И тогава, след поемането на властта от „демократичните“ сили, левът започва да се „уталожава“ до нивото около 1660 лева, като поскъпването е съпроводено с усилен обмен — този път — на долари срещу левове. Резултатът е кратковременен, но величествен! Оня, който бе изкупил естивните левове, успява да ги върне в силозите на Народната банка, разменени срещу долари, прибирайки от джоба на българина с един удар около 80 милиона долара! Така „неизвестният“ борсов играч, след като се е разплатил с улеснителите го в играта корумпирани чиновници и заплаща разносните по десетофевруарския политически театър, остава с чиста сума в ръцете поне 40 милиона долара. Отгатнете кой би могъл да бъде този внезапно пръкнал се у нас борсов играч? И не се удивлявайте ако той се окаже благотелният г-н Сорос, защото цялата операция, свързана с този удар, е легална и точна до милимикрон. Нашите банкови дейатели (като Тодор Вълчев), са му съдействали да е изрядно и химически чисто всичко, да не назоваваме поотделно имената на останалите.

Как се стигна до подобна колаборация ли? Прочетете дадените от Сорос отчети от 1990 г. насам и ще видите колко много стипендии и специализации на българи в САЩ са дадени, и то в долари, за студенти и специализанти във Великобритания; валутно финансиране на краткосрочни пътувания на български учени и творци за „международни прояви“, програми за посещение на „специалисти“ от Запад — „лектори, експерти, преподаватели“; Програ-

ма за образование в бизнес-школата на г-н Сорос в Будапеща — всеизвестната „централна на влиянието“ в Европа; Програма за финансиране на научни изследвания и културни дейности у нас; участие в „подбора на кандидатите за Централно европейския университет“, основан в Братислава и финансиран от г-н Сорос — същият, който Хавел закри малко след неговото основане — след като е разузнал, че това ще е средноевропейското училище за „агенти на влиянието“.

Освен тези описани в „Обяснителната записка“ от 4 март 1990 г. дейности, „Отворено общество“ у нас открива десетки книжарници по областните градове (на мястото на просветните, които Илчо Димитров ги даде: Л.З.), дарява на библиоте-

Минчо МИНЧЕВ

На утрешния ден, 15 септември, е роден големият български писател Николай Хайтов. Много неща в „Зора“ през годините се случваха с него, или чрез него. Не сме го забравили. Почитаме го и се опитваме да го препрочитаме, ведно с нашите читатели. В „Една лъжица катран“, поместена в миналия брой, припомних „народоволевската“ акция на „Зора“, във връзка с награждаването на Джордж Сорос с най-високия български орден „Стара планина“, „за особени заслуги“. Преди победата на „Първото народно въстание в защита на демокрацията“ през 1997 г. и избирането на Петър Стоянов за президент на републиката, Отворено общество на Сорос много ловко и дори брутално, се бе вклинило вече в разлюляната от отродници българска ценностна система. Под маската на загриженост, изигтан метод за приспиване на националното самосъзнание, на българската държава бе нагнани 100 милиона долара заем от Световната

ХАЙТОВ – НЕЗАМЕНИМИЯТ

банка, „предназначен за българското образование“. Няма смисъл да обяснявам, че по отработена специфична схема на банкните удушвачи, не само че не

телна традиция в началните и средни училища. Фондацията на Сорос обаче веднага нахлу в зейналата пробойна и се зае да създава паралелно образова-

колай Хайтов – срещи и разговори, анализи и писма“ Любка Захариева, най-проникновения изследовател и редактор на творбите на големия писател, посочва механизмите, чрез които издателството на Фондацията Отворено общество се е налагало в Министерството на образованието. От книгата можем да научим как са били „непосредствено“ десетки милиони от поръчани учебници. Как чиновниците от просветата са зарязвали държавните служби. Как в Министерството на образованието е създаден специален център „Отворено образование“, и как неговите функции са дублирали функциите на самото министерство.

Любка Захариева и Николай Хайтов, Враца, 25 март 1981 г.

ние в България. В третото, допълнено издание на прекрасната книга „Ни-

ше подпомогнато образование у нас, но бе разрушена изоснови и българската образова-

за осъществяване на политиката си чрез изкушителни стипендии и паричен ресурс, който само на думи е на Фондацията, а всъщност представлява една част явни, и много повече, скрити разходи на българската държава. С други думи, „магарето на Филип Македонски“, натоварено със злато, бе прескочило крехкостта и оставаше само корпусът от добронавистници да подмени националната интелигенция, да преподреди по „критериуми за отвореност“ нейните авторитети и кумири, и техните имена да бъдат изтрети и забравени.

Бе страшно време. Поегът Павел Матев има един стих, цитиран съвсем на място от Любка Захариева:

„И няма пред кого да коленичиш, /и няма за какво да полетиш!...“

„През пролетта на 1994 г. Николай Хайтов създаде в „Български писател“ — продължава Любка Захариева.

На стр. 4

ГОЛЕМИЯТ ТИГАН, В КОЙТО СЕ ПЪРЖИ БЪЛГАРИЯ

ма за образование в бизнес-школата на г-н Сорос в Будапеща — всеизвестната „централна на влиянието“ в Европа; Програма за финансиране на научни изследвания и културни дейности у нас; участие в „подбора на кандидатите за Централно европейския университет“, основан в Братислава и финансиран от г-н Сорос — същият, който Хавел закри малко след неговото основане — след като е разузнал, че това ще е средноевропейското училище за „агенти на влиянието“.

Освен тези описани в „Обяснителната записка“ от 4 март 1990 г. дейности, „Отворено общество“ у нас открива десетки книжарници по областните градове (на мястото на просветните, които Илчо Димитров ги даде: Л.З.), дарява на библиоте-

своя издръжка Центъра за изследвания на демокрацията и Центъра за социални практики и т.н., и т.н. ... Фондацията на Сорос заработва с такъв замах, че успява да подмени литературния репертоар на детските и учебните заведения със свои. Навлиза в Софийския универ-

ситет и овладява в пълния смисъл на думата етнологическата катедра, която заработва откувататък, начело с Цветана Георгиева и Антонина Желязкова, изцяло за преустройването ни в мултиетническа България. Министерствата на културата и образованието понасят

същата участ и с това всъщност започва планомерното подмяне на българската национална самоличност и духовната ни култура с вносните американски и евро-атлантически ценности. Напук на обявената в т. 2 от Устава на „Отворено общество“, „високоблагородна цел на фондацията“ — да работи за укрепването на националната ни самоличност и духовната ни култура. И съвсем напук на уверенията на Радичков, че всичко е чисто като тефтерчето на Левски!...

На стр. 4

Соросидами и трети лица

Ще си позволя да я допълня: профилът на вестника повтаряше профила на „Зора“, „в защита на националния интерес“, но по-конкретно в сферата на духовните измерения. Тя може би е забравила, че Хайтов създаде този вестник **буквално отсичайки плът от плътта на „Зора“**. В него преминаха на работа и Венцислав Начев, и Евелина Гечева и „Зора“ бе опасно оголена. Но духът ѝ, осветен от Божествения Промисъл, бе този, който я съхрани. И това е бивало много пъти, по много начини, вече 32 години след излизането на първия брой - 14 май 1990 г.

Така или иначе Хайтов постигна нещо важно: срещу родителите вече щеше да стреля още една цев. А това, в онези условия, не беше никак малко.

Девет години по-късно, когато „Зора“ отдавна бе останала отново сама, на „поле брани“, Хайтов „в свирепостта на книгата, и с убеждението, че „истината не е откровение, а разкритие“, както пише авторката на книгата, и с убеждението, че „истината не е откровение, а разкритие“...“

ХАЙТОВ – НЕЗАМЕНИМИЯТ

Редакционния съвет на в. „Нова Зора“ (от ляво на дясно): Станислав Станилов, Георги Близнаков, Орлин Загоров, Николай Хайтов, Марин Белоев, Минчо Минчев, Венцислав Начев, Румен Водевичаров, Христо Малеев. 31.12.1999 г.

октомври 1996 г., станал основа за описаната в миналия брой акция на „башибозука на Хайтов“, както многократно са наричали неговите и нашите отрицатели. Това, което не е отбелязала Любка Захариева, е паузата от 13 февруари до 3 април 2001 г., за която не исках да си спомням. Все пак, послучай 99-годишнината на Хайтов, пак в един такъв септемврийски ден на 2018 г., намерих сили

да споделя как и по какъв начин чув смразяващата дъхът ми негова изповед. И аз мога да кажа като Любка Захариева, че **никога не повярвах в естествения произход на ужасната диагноза – левкемия, която застигна големия български писател, и от която той си отиде**. Страшно са тези негови текстове в поредицата на „Нова Зора“

вечни времена, с потресна картина, както отбелязва Любка Захариева, на „невижданата катастрофа от България през 1989 г.“

ГОЛЕМИЯТ ТИГАН, В КОЙТО СЕ ПЪРЖИ БЪЛГАРИЯ

ни от развитието на въпроса със „Славейче“, почовъркахме туктам и установихме, че работата се залича на точно определеното място. Ровнахме по-нагоре, в депутатските етажи, и разбрахме, че всеки трети или вече е бил спонсоринан от „Отворено общество“, или детето му следва със стипендия в Щатите, или пък в Англия. Или разрабтва някакъв мащабен, заръчан от Запада, чрез „Отворено общество“, проект. Значителна част от депутатите в левизата — също, оказва се и те „любистки“ на вездесщото „Отворено общество“. „Лоби“ е английска дума и означава банкови и други агенти, които оказват влияние чрез подкупуване на депутатите при приемане на един или друг закон. Това е значението на думата „лоби“ в Речника. И то много приляга на сегашната наша парламентарна практика...

Размислихме се какво да предприемем и възникна идеята да осведоим правител-

ството, че лостовете на културата и образованието са в ръцете на една чужда фондация, че три четвърти от водещите фигури в телевизията, радиото и вестниците, се оказват обвързани с „Отворено общество“...
...
Без Хайтов българската интелигенция изостави своя народ и България. „Около тази констатация, пише Любка Захариева, все повече и повече национално ангажирани журналисти, политически анализатори и наблюдатели, търсят причината за „мизерията на духа“ в Родината ни.“

Останащото за интелигенцията и нейното място в живота на България, са думи на Хайтов, казани по повод на обстоятелството, че 50-ина известни нейни представители са се обявили в подкрепа на Жельо Желев в края на неговия мандат:
„Първо, трябва да се каже, не са тези 50-ина души интелиген-

„десния“ наш елит, здраво сплотен и единен в убеждението си, че именно в новите евроатлантически ценности е залогът за лично негово добруване и оставане на власт.“

Седмица по-късно, през май 2001 г., текстовете от поредицата в „Нова Зора“ излязоха обединени в книгата „Който има ухо, да чуе“

Отиде си на 30 юни. Всички, на които Хайтов пречееше, може би въздъхнаха с облекчение. Напразно. Истини, като изречените в „Който има ухо, да чуе“, не си отиваха с него. Йерихонската гръбна на президента Наджибулла, кастриран от муджахидините и влачен с джипове по улиците на Кабул след изтеглянето на съветските войски през 1989 г.

Последната съпригата срещу „Талибан“ в долината Панджшир падна рано сутринта на 6 септември. След като западните страни, начело със САЩ обявиха край на евакуацията на своите граждани и сътрудници от Афганистан, в ръцете на „Талибан“ падна и летището в Кабул – единственото място, през което течееше евакуацията и намиращите се там се чувствваха в относителна безопасност. При това положение желаещите да напуснат страната поеха по черните пътища на Азия към обетованата Европа. А победителите от движението „Талибан“ успяха да се договорят за разпределянето на властта и обявиха на света, че са сформирали правителство, начело с молла Мохамад Хасан Ахунд – терорист от списъка на ООН и вицепремиер молла Абдул Гани Барадар, ръководител на политическото бюро на движението. Те започнаха да налагат в Афганистан правилата на шерията, т.е. ислямското право, и първите им жертви станавиха жените, на които бе забранено да излизат на улицата без буржи и без придружител от семейството. Смесените доскоро училища отново бяха разделени на женски и мъжки, а протестът на жените в Кабул бе смазан с насилия и лютви газ. От страниците на

От почти половин година България е без редовно правителство, избрано и одобрено от Народното събрание, а се управлява от служебен кабинет, назначен от президента Румен Радев. През това време светът бе злят от четвъртата вълна на ковид епидемията, а в Афганистан се сложи край на „Афганистанската пролет“.

Прогоненията преди две десетилетия „ислямски студенти“ от движението „Талибан“ („Талибан“ е множествено число на „талебе“, сиреч ученик или студент, поради което преведеното му като „талибани“ е неуместно, б.р.) се върнаха и заграбиха властта без да срещнат никаква съпротива от екипираната и обучена от американците правителствена армия. И президентът Гани, и шефът на армията избягаха в чужбина, за да не ги сполети съдбата на президента Наджибулла, кастриран от муджахидините и влачен с джипове по улиците на Кабул след изтеглянето на съветските войски през 1989 г.

Последната съпригата срещу „Талибан“ в долината Панджшир падна рано сутринта на 6 септември. След като западните страни, начело със САЩ обявиха край на евакуацията на своите граждани и сътрудници от Афганистан, в ръцете на „Талибан“ падна и летището в Кабул – единственото място, през което течееше евакуацията и намиращите се там се чувствваха в относителна безопасност. При това положение желаещите да напуснат страната поеха по черните пътища на Азия към обетованата Европа. А победителите от движението „Талибан“ успяха да се договорят за разпределянето на властта и обявиха на света, че са сформирали правителство, начело с молла Мохамад Хасан Ахунд – терорист от списъка на ООН и вицепремиер молла Абдул Гани Барадар, ръководител на политическото бюро на движението. Те започнаха да налагат в Афганистан правилата на шерията, т.е. ислямското право, и първите им жертви станавиха жените, на които бе забранено да излизат на улицата без буржи и без придружител от семейството. Смесените доскоро училища отново бяха разделени на женски и мъжки, а протестът на жените в Кабул бе смазан с насилия и лютви газ. От страниците на

турския всекидневник вестник „Милиет“ (04.09.2021) този „нов порядак“ бе квалифициран от Сами Коен като „нов безпорядък“, а руският президент го нарече хуманитарно бедствие. Главните виновници за тази хуманитарна катастрофа в Афганистан са същите, които чрез „Арабската пролет“ разбуниха Тунис, Сирия и Либия, без да държат сметка за последните от своите интервенции. Те, главно САЩ, докараха „пролетта“ и в Афганистан, и сега се чудят как да спрат бягашите от „Талибан“ тълпи, преди да са стигнали границите им.

Дори Пакистан, когото всички обвиняват, че подпомага „Талибан“, побърза да издигне телените мрежи по границата си с Афганистан. Турция също издига 300 километрова телена ограда по границата с Иран, а

нов трябваше да подаде оставка, заради приписаното му изявление „Най-добре танковете да дойдат“? Ако днес президентът Радев или друг каже: „Най-добре талибаните да дойдат“, това би ни шокирало по-малко. Защото българските талибани, вече са тук. Един от тях, като „обединените патриоти“ сънуват, че пак са в парламента и управляват; други, като ИТН, ГЕРБ, БСП, ДБ, ДПС и ИБГНИ, са в НС и играят на опозиция. И междувременно се карат като циганите, докато „коват“ закони, според своя инат и „шерият“. Оказа се, че някои „протестър“ не познават не само Конституцията и решенията на Конституционния съд, а и приетия от самите тях Правилник за дейността на Народното събрание. Нещо повече, дори на председател-

кабинета на Николай Василев, предложили ултимативно „ре-визиран“ вариант начело с Пламен Николов. И когато и той не мина, анатемосаха потенциалните си съюзници и партньори като предатели, след което върнаха мандата и декларираха, че няма да подкрепят партията, която получи третия мандат. Разсърдиха се и на Корнелия Нинова затова, че поискала скандалният плагиатор Петър Илиев да бъде отгледен от проектокабинета на ИТН. В интервото си пред Бойко Василев от БНТ Слави Трифонов каза, че с БСП имали сериозни различия, може социалистите били леви. Кога разбра, че БСП са леви?

Също толкова пизофреничен бе и отказът на ДБ не само да подкрепят кабинет с ман-

Петко ПЕТКОВ

Гърция вдигна стоманена стена по границата си с Турция покрай рика Мариа.

Но някои провидяха в тази нова криза и възможност за нещо добро. Например, според турския вестник „Милиет“, благодарение на „Талибан“ можело да се създаде най-после и армия на ЕС. Отново в турските вестници се тиражира твърдението, че изтегляйки се от Афганистан, САЩ са хвърлили в скута на Китай и Русия бомбата, наречена „Талибан“. Поради което, въпреки въздържаните изявления по адрес на „Талибан“, от страна на ръководителите на двете страни, Китай и Русия предвиждат танково към граничните райони и провеждат съвместни военни учения. „Доверай, но провървай“, гласи една руска поговорка, цитирана от покойния американски президент Роналд Рейгън. Афганистан ще виси като обича на ухото на всички велики сили, опитали се да го „цивилизоват“ и „демократизират“ по свой образ и подобие: от Великобритания, през СССР, до САЩ. Дори в Турция се опасяват, че при мъртъй на „Талибан“ може да насяърчи ислямистките кръгове в страната до такава степен, че да се опитат да „талибанизират“ републиката, създадена от Ататюрк.

А какво да кажем за България, където в началото на прехода към демокрация и пазарна икономика, покойният вече председател-президент Петър Младе-

ТАЛИБАН БГ!

ката на парламента Ива Митева от ИТН ѝ трябваша два дни, за да реши, дали са приети или не поправките към Закона за НСО, предвиждащи ограничаване на броя на лицата, охранявани от службата.

За тези си колебания Митева бе наругана от своя съпартиец Тошко Йорданов, който дори я призова да си ходи, щом не ѝ се стои в НС. На всичко отгоре тя беше оставила заседанието за измененията на Закона за НСО да се ръководи от заместник-председателята на парламента Росица Кирова. Тя пък обяви, че промените не са приети поради липсата на необходимия кворум от 121 депутата, въпреки че от 106 участвали в гласуването 101 бяха „за“.

дата на БСП, но и да се отзове на поканата за разговор с Нинова. Понеже не желаели да участват в предизборната кампания на БСП. Как при това положение са очаквали президентът да връчи третия мандат на тях и БСП да подкрепи евентуален кабинет с мандата на ДБ? Нали и да беше станало това, от ИТН ги бяха обновили за предатели? Следователно, такъв кабинет би могъл да мине само с подкрепата на ГЕРБ и ДПС. А може и да са се договорили депутатите на ГЕРБ и ДПС да напуснат залата, кворумът да падне и правителството на ДБ да мине между капките? По-логично е обаче да приемем, че от ДБ изобщо не са имали намерение да се опитат да съставят редовно правителство. Сърдят се на Нинова, че не е задържала мандата до 15 септември, за да се приеме не само актуализацията на бюджета, а и закрияването на специализираното правосъдие. Но защо не настояваха по най-бързия начин да се избират 22-те парламентарни комисии, а се занимаваха с препитване на служебните министри и премиера и създаването на комисииите „Росенец“ и „Буджака“? Намериха време да разнищат и полицейското насилие над протестиращите през лятото и есенята на 2020 г., но не и за актуализацията на пенсияте. Затова второто четене на Закона за актуализация на бюджета остана за вторник, 7-ми септември, когато Нинова трябваше да върне мандата. Същия ден ГЕРБ, ДПС и БСП дружно „зараваха“ пенсионерите с предложения за добавки към пенсияте от 100 до 150 лева, плюс оствременяването им с коефициент 1,35. От тази внезапна предизборна шедрост служебният министър на финансите Асен Василев изпадна в ужас. Защото парите трябва да ги осигури слу-

жебното правителство. Така или иначе, „народните избраници“ пак изпатиха суверена пред урните и машините за гласуване. Какво ще променят новите извънредни парламентарни избори, та Слави Трифонов очаква в 47-мия парламент „на всяка цена“ да се състави редовно правителство? От кого ще се състави то и кой ще плати цената? От ГЕРБ, БСП и ДПС? Или от ГЕРБ, ИТН и ДБ, която според някои социолози ще бъде втора? ДБ, санким, била единствената, която показвала своя рейтинг. Изявлението на Христо Иванов, че заради промените в Конституцията, касаещи съдебната власт, можело да се наложи да разговарят с ГЕРБ без Борисов, е многозначително. Борисов и да го канят, няма да седне на една маса с Христо Иванов. Но, дори да продължи да прави „селски туризъм“, обикаляйки села и градове, той без съмнение ще дърпа от разстояние конците на своите съпартийци, участващи в подобни разговори. Както и Слави ще командори своите по Фейсбук. В политиката никога не казвай никога! Там, както и в дипломатията, „не“ означава „може би“, а „може би“ е равно на „да“. Ако ГЕРБ, с или без Борисов, се върнат на власт, това ще е благодарение на мушморците, които използваха протестите за да влязат в НС, след което забравиха срещу кого и срещу какво продължава хората половин година. ИТН и ДБ работят за Бойко Борисов, каквото и да говорят срещу неговия корупционен модел. Истината е такава: който гласува за Слави Трифонов и Христо Иванов, ще получи и Бойко Борисов! И като димна завеса, прикриваща тези тайни съдружения, ни се напраща евентуалният политически проект на служебните министри Асен Василев и Кирил Петков. И той щял да бъде десен, казват някои. Толкова десни, само народът е лев! И беден, болен и отчаян дотам, че не различава истина от лъжа, думи от намерения, демокрация от талибанщина. Поради което и на следващите избори ще получи повече от същото. Скандалната размяна на обвинения и опровержения за предлаган от Татяна Дончева (ИБГНИ) подкуп към депутати на ИТН, с цел разцепване на парламентарната им група показва, че на морала на политическия елит не може да се разчита. Защото, както пише Стефан Цвайг, „Та (политически, б.р.) има толкова малко отношение към етиката, колкото астрономията и геометрията“.

Май Иво Балев ще излезе прав за 10-те чалъма да си направим правителство. Единият от тях е да се консултираме с талибаните, а другият – Петър Илиев от ИТН да препише някое ноухау по въпроса.

Боян РАШЕВ

СВОБОДНИЯТ ПАЗАР НА ТОК Е ОПАСНА ИЛЮЗИЯ

Вече два месеца цените на тока на българската борса поддържат изключително високи нива. Някои силно енергоемки производства спряха, други отчитат огромни загуби. Всички работодателски организации се обединиха и поискаха от държавата да реши проблема. Тя реагира относително бързо, взе някои мерки, но резултатите не покриват очакванията – токът на борсата все още е по-скъп от този за домакинствата, което не е нормално и не може да продължи дълго.

От години се говори как търговията с ток трябва да се либерализира и да следва законите на свободния пазар, за да постигне оптимални за потребителите условия и цени. Аз съм отявлен привърженик на свободния пазар, но ясно осъзнавам, че това е илюзия. Ето защо.

Електричеството страда от един фундаментален недостатък, заради който няма как да работи без високо ниво на планиране и регулация – невъзможността за съхранение на големи количества. Независимо какво се говори и обещава, електроенергийната система практически изисква производството и потреблението да са абсолютното еднакви във всяка секунда. Преносът е обвързан с инфраструктура и практически невъзможен на дълги разстояния. Тези особености правят голямата разлика в сравнение с всичко друго.

Например пазарът на нефт и нефтопродукти в голяма страна като САЩ

е свободен. Хилйди частни субекти (бензиностанции) могат да купуват от множество доставчици и да продават на милиони потребители. Тъй като нефтът се складира и пренася лесно, динамиката на предлагането следва динамиката на търсенето без никакви проблеми, а дори и да има размивания, те не са фатални. Конкуренцията води до спад на цените.

С това обаче не е така. Там предлагането трябва да може да отговори на всяко изменение на търсенето за секунди, при почти пълно отсъствие на складирани количества. Да не говорим, че качеството (напрежението, честотата и товарите в системата) също трябва да се поддържа идеално. Това значи, че някой трябва да управлява много прецизно всичко и да има неограничен достъп до предлагане, когато му потрябва, тоест да контролира производителите. Това е ролята на електроенергийния систем оператор.

Ако се получи така, че предлагането и търсенето на ток се разминат, последствията са фатални. Цялата мрежа се срива и възстановяването на работата може да отнеме от часове до седмици или даже месеци. Малко хора си дават сметка какво значи това. Ние сме толкова зависими от непрекъснатото електрозахранване, че светът ни се разпада за броени минути в отсъствието му. При голям студ в умерените ширини това значи смърт.

Точно това се случи през февруари в Тексас, вероятно най-либералния пазар на ток в света, който поддържа много ниски цени. Дойде студ, потреблението скочи рязко, цените стигнаха десетки долари за киловатчас, но

някой не беше в състояние да доставя – просто нямаха достатъчно останали конвенционални мощности в запас. Неадекватното планиране и контрол на системата доведоха не просто до икономически проблеми, а до тотален срив – в някои градове ток нямаше с дни и десетки хора умряха от студ. Можело е да стане много по-зле – системата е била на минути от пълен разпад, който да изисква възстановяване с месеци. Броят на потенциалните жертви

е невъобразим.

Колкото повече се увеличават нивото на електрификация на крайното потребление на енергия и политическият натиск в полза на определени технологии, толкова по-трудна за управление става системата и се увеличават разходите. Скъпият ток е кошмар за икономиката – от ВПК и жп операторите до леярите и хлебарите – всички страдат и накрая плаща крайният потребител. Липсата на ток обаче е въпрос на физическо оцеляване.

Харесва ни или не, държавата има определени роли в живота ни. Осигуряването на изобилини количества, надежден и евтин ток са сред тях. Това ще бъде така, докато нямаме комерсиални технологии за складиране на огромни количества ток, които да обезсмислят нуждата от поддържане на резервни мощности. Технологиите напредват – може и да го доживеем.

„МАРИЦА ИЗТОК“ СПАСЯВА БЪЛГАРИЯ

Газохранилищата в Европа са празни, с първите студове ще настъпи катастрофа

„Светът е в невиждана енергийна криза, която особено силно удря Европа. Цените на основните горива, които стоят зад производството на електричество – въглища и природен газ – растат с незапомнени темпове. Само за последните 6 месеца газът на холандския хъб е скочил с 217%, а австралийските въглища за износ – със 103%. Дължи се основно на гигантския скок на потреблението, който предлагането не може да задоволи. Нефтът малко изостава, защото пандемията все още ограничаваше движението и особено полетите. Но това е само временно“. Това коментира в социалните мрежи експертът по управление на околната среда Боян Рашев, цитиран от 3e-news.

„Всичко това е напълно логичен резултат след години политики за ограничаване на инвестициите в търсене, проучване и добив на изкопаеми горива, които през 2020 г. достигнаха безумни нива – не само държавите, но дори и частните пари ги напуснаха. В Европа усещаме удара особено силно, защото тук се добавят и разходите за въгледродните емисии при изгаряне на горива, които вече достигат рекордните 62 евро/тон CO2“, добави Рашев.

В резултат, от края на месец юли червените цветове напълно превзеха картата на борсовите цени на тока. Даже се наложи скалата да се удължи във виолетово-розова гама. Първи бяха ударени енергийно-интензивните индустрии. След тях го усетиха и всички

останали бизнеси. Скоро лавината ще помете и домакинствата. Газохранилищата в Европа са празни. С първите студове ще настъпи катастрофа, която вече няма как да бъде избегната.

„Поглед върху цените на тока от началото на септември ясно показва кои европейски страни все пак имат шансове за оцеляване в такива условия – Полша и България. Общото между тях е, че в най-голяма степен разчитат на местните си евтини въглища, а не на внос на газ или черни въглища. В България, разбира се, голяма роля играе и АЕЦ Козлодуй. Тя обаче съвсем скоро ще затвори един блок за едномесечен планов ремонт. И тогава отново ще чакаме миньорите и ТЕЦ-овете да работят на пълна мощност. Те ще осигуряват над 60% от тока. Същото ще се случи и през зимата, когато товарът на системата надхвърли 7000 MW и дори всичките големи ВЕЦ няма да са в състояние да покрият значим дял. А временните енергийни източници (слънце и вятър) няма смисъл дори да се споменават – те обичат както нощния, така и зимния сън.

Ако вече бяхме затворили „Мини Марица изток“ и разчитаме на газови централи, щяхме да бъдем изложени изцяло на милостта на „Газпром“ и рекордните цени на газа по света. Днес мините все още ни защитават, но натискът от европейските политики и пазари се усилва. А утре?“, коментира още Боян Рашев.

Александър ГОЧЕВ

Продължение от брой 31

Ключовият момент е, че мнението на народа се създава в пряка зависимост от реалността. В случая реалността му се „сервира“ в медиите и в Интернет. По принцип, тази медийна реалност може силно да се различава от действителната реалност, особено ако в играта се включат всички медии и то синхронно, без особени различия. Ако има по-сериозни различия, те могат да се обявят за фалшиви, за злонамерени, за вредни и опасни. Могат дори да бъдат преследвани от закон „в интерес на държавата“!

Налага се да уточним, че понятието „държава“ има двоен смисъл. Ако под държава разбираме България, то изразът „в интерес на държавата“ се разбира следното: действия за благоденствието на хората, българите и небългарите, населяващи земята обозначена географски като България.

Понятието държава има и друг смисъл, според който тя се отъждествява със системата от институции, обезпечаващи управлението на обществото като единно цяло. Т.е. интересите на държавата се отъждествяват с интересите на системата от институции за нейното управление, което преведено означава - с интересите на нейния управленски елит!

Основата, на която се гради политическата идеология на управляващия елит, е да убеди народа, че винаги става дума за неговото благоденствие, въпреки че този елит всъщност се занимава изключително със собствените си интереси и само в неизбежни случаи прави нещо реално за народните маси.

В края на краищата, както вече беше казано, най-важна е борбата за власт. Оттук следва и съответната идеология, както и някои практически правила.

Например, идеологията на партиите, които са на власт у нас, практически се изчерпва с това да бъдат послушни на Брюксел и САЩ, за което е необходимо чисто формално послушание и то на минимално ниво: правим каквото кажете, а се получава това, което виждате. По същество, крилатата фраза на Виктор Черномырдин от 1993 г. най-пълно изразява това положение: „Мы

ВИРТУАЛНАТА РЕАЛНОСТ

Вирусната пандемия и „зелената“ игеология като примери за нейното създаване

хотели по-добре, а получило се каквото е било.

Ако условието за формално послушание е изпълнено, на практика управляващите имат картбланш за най-директно приватизиране на държавата (всичко е бизнес и то наш бизнес!): икономика, финанси, правосъдие, образование, култура... Типичен пример за България е финансирането от държавата на най-големи национални проекти без конкурс. Законът се заобикаля чрез даване на съответния проект на национална фирма без конкурс (закононо ако фирмата е държавна), която фирма няма технически капацитет да свърши работата. Проблемът се решава като държавната фирма наема частни подизпълнители без конкурс.

Националните интереси на дадена държава се провеждат и осъществяват от нейния национален елит. Ако няма такъв елит не може да се говори за защита и провеждане на национални интереси. Дали лично на вас ви харесва даден национален елит или не, е второстепенен въпрос. Важното е т. нар. национални интереси на държавата да не са празни думи. Последното може да се осъществява както при диктатура, така и при демократични управления. Същественото е да не става въпрос за празнотумие, а да се правят сериозни опити за защита на тези интереси. При политически коалиции, ако няма консенсус относно националните интереси, не може да се формира такъв елит. Тогава става дума само за търговия и боричкане, за да бъдат реализирани лични интереси, в рамките на коалицията. Ситуацията е принципно ясна - чист провинциализъм и решаване на „кухненски“ проблеми. За краен илюстративен пример в този смисъл може да ни служи Украйна, а за типичен - България.

Няколко социално равновесие в такива държави се поддържа благодарение на външни сили, заинтересувани в осъществяването тъкмо на такава едно крайно изгодно за тях състояние. На практика става дума за протекторат, съгласно работното правило, че ако нямаш собствени национални интереси, автоматично следваш националните интереси на друга държава. Това е политическата версия на онази известна сентенция, че ако не храниш своя собствена армия, ще храниш чужда.

В този случай, от идеологи-

ческа гледна точка, е абсолютно необходимо реалността да се гримира в медии и социални мрежи по такъв начин, че всичко което се върши от държавния апарат да изглежда в очите на народа закононо и в негова полза. Полученият продукт е типичен пример за т. нар. виртуална реалност.

Много трудно е да се намери професионал, който може да си позволи безнаказано да покаже разликата между действителността и офици-

ално одобрената виртуална реалност в дадена област. Ако този професионал е включен в някаква структура (платена работа, членство в организация или партия), то се очаква, че ще говори „каквото трябва“, а не каквото му се иска или мисли, тъй като на карта е поставено положението му в съответната структура. Независими професионали има, намират се, и ако искате реална преценка по даден проблем - нямате друг избор.

Сега нещо за днешната международна обстановка, в която се предполага да благоденства въпросната държава. Ако тя не следва т. нар. правила формулирани от САЩ и се съпротивлява, то непокорната държава се обявява за заплаха за демокрацията и директно за хегемона. Например, ако дадена държава не иска да следва нравствените правила налагани от САЩ и Западна Европа, защото тези правила се считат безнравствени от народонаселението ѝ, то тя се обявява за опасна за свободния свят,

за враг. Най-пресни примери - Унгария и Полша.

Трябва да се подчертае, че най-безпардонно се изисква от страни с хилядолетна история и култура да следват най-новите виждания на една най-млада цивилизационна единица, демонстрираща провал след провал в налагането на своята визия навсякъде по света, неспособна да се справи с гореспомената задача даже в собствения си южноамерикански заден

подробности.

Безпрецедентно високото ниво на русофобия днес се дължи на факта, че Русия вече представлява цивилизационна алтернатива (класическа, консервативна, хетеросексуална, християнска), под която алтернатива е готова да застане поне една трета от населението на САЩ и Западна Европа - безпрецедентно ниво на масова подкрепа, ненаблюдавано както по времето на Царска Русия, така и по времето на СССР. Тревогата е, че започва да се оформя друг Свободен свят, свят свободен от американска хегемония, свят на държави, които не желаят да се водят от новия американски критерий, че демократична е тази държава, която се отказва от своята суверенност.

Уплахата е, че Русия може да се окаже лидер на този Свободен свят като значително по-демократична държава по линиите на политически плюрализъм, инакомислие и медийна свобода. Последното може не само да звучи нечувано за някои - то може да се окаже действителна илюстрация на т. нар. Коварство на историята.

Уплахата на новия западен елит от цивилизационния пример на Русия, е безпрецедентна и критична по очевидната причина, че чисто военната алтернатива за противодействие, е напълно изключена.

Допълнително сериозно усложнение е перспективата икономиката на развитите страни да регистрира спад от поне 50% през следващите 3-4 години (мнение на независими експерти), което е и формула за социална катастрофа, надхвърляща тази при разпадането на СССР. Т.е. ситуация, в която започват да работят законите на джунглата - всеки за себе си.

Директен социално-политически контрол при такъв спад на икономиката, изисква абсолютно твърди силови военнополитически методи срещу всяко неподчинение, за което обаче, както финансови, така и човешки ресурси, няма достатъчно, както в Европа, така и в САЩ, поради споменатия очакван общ спад на икономиката.

Алтернативата е масово зомбиране на населението чрез пълно унищожаване на критичното мислене, използване на личността и волята, на практика, чрез установяване на интелектуален концлагер.

На стр. 8

ВЕЛИКОБРИТАНИЯ ПУСНА ОТНОВО ТЕЦ НА ВЪГЛИЩА

Медиите от Обединеното кралство отразяват нашироко повторното пускане в експлоатация на стара електроцентра на въглища, за да може страната да задоволи нуждите си от електроенергия.

БиБиСи съобщава, че „топлото, все още есенно време доведе до това, че вятърните паркове не са генерирали достатъчно мощност, а растящите цени направиха твърде скъпо да се разчита на газ“.

Медията продължава, че National Grid, която управлява електрическата мрежа на острова, е потвърдила, че въглищата осигуряват 3% от електроенергията вчера, добавяйки:

„Миналата година въглищата допринесоха за 1,6% от електроенергийния микс на страната. Това е спад спрямо 25% преди пет години.

Таймс съобщава новината под заглавието: „National Grid се връща към въглища след отказ на вятър“. В съобщението се казва, че френската компа-

ния за комунални услуги EDF временно стартира два въглищни блока в своята електроцентра West Burton A. Централата е една от трите останали електроцентрали на въглища в Обединеното кралство, заедно с Ратклиф в Нотингамшир и Кидрут в Северна Ирландия. Таймс отбелязва, че част от недостига на ток се дължи на слабия вятър, добавяйки, че вятърната енергия, която обикновено генерира приблизително 24% от електроенергията на Обединеното кралство, е допринесла по-малко от 2% вчера (става дума за края на миналата седмица).

И дори не се притесняват, че се налага политическа цензура в учебниците по история. Някои от параграфите във въпросния закон будят у мен недоумение. Говори се за "морален и икономически упадък на държавата", но икономическата история преди 1989 г. не се изчерпва само с икономически фалити, дългове и корупция. Имало е и периоди на разцвет. Имало е развита индустрия, имало е икономическо чудо в селското стопанство... Българският опит и българските специалности в земеделието са шествади по света. През 1976 г. в Индия се създава, по български модел, организация в агропромишления сектор. За тези неща не се говори, може би защото в условията на преход няма икономически упадък, няма престъпна приватизация, няма ограбване на широката социалистическа средна класа, няма модел и политика довели народа до просешка тояга!? Чл. 2 от въпросния закон пише, че "комунизмът е унищожил традиционните ценности на европейската цивилизация". Нима развитието на литературата, изкуството, културата, изложбите на Тракийското

ДА ОТКРИЕМ ИСТИНАТА

златно съкровище в Ню Йорк, Лондон и Париж, честванията на "1300 години България", са унищожаване на ценностите на европейската цивилизация?! И въобще защо с чудовищна наглост, с някакъв закон от пет члена, трябва да се от-

рича цял период от развитието в духовната сфера на Третата българска държава известен като „новия златен век“.

Смятам също, че самият социализъм има своя социално-икономическа логика на поява и развитие. И тя не е измисле-

на, а наложена от живота. Социализмът се яви като успешен метод за индустриализация и модернизация, който реши задачата, с която не успя да се справи докрай българската държава преди 1944 г. Страната ни тогава е била с преобла-

даващо селско население и се е намирала пред индустриална фаза на развитие. По-късният исторически преход от традиционно към индустриално общество, отсъствието на силна буржоазната класа, която бе фактор за социално-икономическа еволюция за две-три столетия в западните демокрации, наложи друг, ускорен метод на модернизация. По-слабо развитите държави от Източна Европа, се нуждаеха от централизация на националния капитал, за да бъдат създадени по-добри условия за неговото натрупване и, за да стане той по-конкурентноспособен. На това място в националния живот, на историческата сцена се появява фигурата на социализма, който може да осигури бърза индустриализация и модернизация на обществото. Според мен, и социализмът, и капитализмът, са две форми на едно и също модерно, индустриално общество. Те са двете рационални идеологии на Новото време, в което сега живеем и, което се роди след Ренесанса. Макар и с проти-

И ДА Я ЗАЩИТИМ

воположни политико-идеологически характеристики, и двете модерни исторически формации, смятам че имат сходни, в социално-икономически аспект, черти. Това са индустриализацията, урбанизацията, секуларизацията - доведена до краен атеизъм при т.нар. комунизъм, за по-ефективна модернизация на изостанали общества, с белези на неизживян феодализъм. Ето защо, според много научни изследвания, включително и на западни учени от средата на 70-те години на 20 век, държавите от Източна Европа, благодарение именно на социализма, са завършили процеса на радикална трансформация и са формирали социално-икономически системи от модерен тип. Разбира се, степента на развитие и жизнения стандарт, не бива да се сравняват с този на Западна Европа. Защото все пак говорим за един ускорен, прескачащ векове метод на индустриално развитие, без натрупванията и обогатяванията отсъществени от т.нар. водещи държави по пътя на колониалната, а преди нея, и национална експлоатация. Да не би да е случаен изразът „овцете изадоха хората“!

Българският социализъм и неговите социално-икономически черти, биха били обект на цяла дисертация. Само ще спомена, че след десталинизацията и особено след Априлския пленум през 1956 г., Тодор Живков се опитва да еманципира България от съветския икономически модел. Това е сложна и трудна игра, в която не винаги успява. Подозрителността и идеологическият контрол предполагат постоянна натиск от страна на СССР. Доктрината на ограничения суверенитет пречи да бъде изграден един български социализъм с пазарни елементи-самоуправление на предприятията, печалбата, като заместител на рентабилността, и т.н. Успех е отбелязан най-вече в годините на перестройката с известната Юлската концепция (1987 г. - и с Указ 56). Тодор Живков се е старал да еманципира постепенно икономиката от политиката, викинал е и е възхитен от китайския модел и постоянно се е опитвал да лавира между Съветския съюз и Запада. Не случайно Живков е първият български политик, на когото е предложено членство на България в ЕС (тогава ЕИО). Истината е, че в съгъстеност историческо време и двойствената роля на Горбачов, от една страна като пазител на статуквото, и от друга като водещ реформатор, Живков бе свален

чрез вътрешно партиен преврат, извършен с тоталния натиск на Москва в съгласителство с Вашингтон, за което тогава малцина са се досещали.

В своята политика Живков успява да направи важен патриотичен завои. Тук навярно мнозина биха възкликнали - какъв патриотичен завои, а 16-та република! Нека се знае, че реплика му за 16-та република е с цел да бъде опирана почвата във и вътре, и че тя е своеобразно уверение на лоял-

ност на известния негов Институт по сугестология. Разностранната нейна дейност, която е имала подкрепата на най-обещаващите таланти в областта на науката, историята, изкуството, литературата, е срещала огромна съпротива в старите доктринерски среди на партията, но в същото време е предизвиквала и огромен интерес в чужбина. Младата културна министърка реализира огромни заслуги за подобряване на отношенията с Ватикана, за заличаване на мрачното наследство от 1949 г. и от 1952 г. Благодарение на Людмила Живкова Ватикана отвори своите библиотеки, музеи и галерии за български уче-

Политиката на Людмила Живкова в областта на културата отвори България към възможността да заеме своето достойно място в лоното на европейската цивилизация.

ността на България към СССР условие, за да бъдат получени по-изгодни за страната ни ресурси и търговски отношения. Тогавашият съветски ръководител също шеговито отвърща, че е по-добре България да си остане независима. Няма нито един документ или официално взето решение, нито курс към осъществяването на такава цел. Формулата за по-ясна интеграция със СССР, не е нищо друго, освен израз на обявената лоялност към идеите на социализма и на Варшавския договор.

Малко известен факт е, че Живков се опитва и успява да изправи унаследената денационализаторска политика на БКП по македонския въпрос. Той се противопоставя на предшествениците си, поддържаха тази антинационална политика, и волюнтарно всички в управлението на държавата и в структурите на БАН, поддържащи тази антибългарска теза. Отстоява историческата истина и родолюбива българска позиция, пред Тито. През 1966-та г. избухва езиков спор и български представител отказва да подпише споразумение за т.нар. "македонски език". Известно е, че Съветският съюз не поддържа родолюбивия курс в политиката на Живков. Известен е и

бражения и разчети. Малко известни са тези факти от "престъпното" ни социалистическо минало... Нещо повече - на Тодор Живков принадлежат думите, че "млагото поколение трябва да благовоее пред конската опашка". В този смисъл не е изненада патриотичната и нестандартна линия в културната политика на Людмила Живкова - неговата дъщеря. Като културен министър тя винаги е държала страната ни да е известна по света като родината на славянската цивилизация. Огромни са достиженията в културната политика на България свързани с 1300-годишнината и подготовката за нейното честване. Строежът на НДК, изграждането на многобройни паметници и архитектурни комплекси, художествените изложби и галерии в страната и в чужбина, провеждането на генералния директор на ЮНЕСКО в подкрепа на този проект, допринасят за разпространението на българската култура по света. Именно ЮНЕСКО подкрепя проекта "Знаме на мира", както и популяризирането на културата ни по света. Людмила Живкова е подкрепяла всяко обещаващо ново начинание като например проекта на д-р Лозанов за създаване-

Ганчева я описва обаче като "добър и честен човек, готов да помага на всеки, скромно момиче". Нейните връстници разказват как като ученичка е настоявала да я изпитват повторно, за да заслужи оценките си. "Тези неща, че е Живкова", казва в спомените си Костадин Чахъров. Много болезнено е посрещнала новината за злоупотребите и корупцията във Фонд "1300 години България". В едно телевизионно интервю покойният съветник на Тодор Живков - Костадин Чахъров разказва, че веднъж ѝ носят донос срещу един човек, а тя го хвърля в кош с думите: "Кажете на тези хора (ДС) да не преследват никого. Нуждаем се от таланта на всеки българин!". В Съветския съюз, на най-високо равнище, никак не харесвали идеите и политиката ѝ на отвореност към света. Тодор Живков в своите "Мемоари" пише: "Очевидно съветските служби са следили много платно дейността на моята дъщеря". И това никак не е учудващо, защото именно на Людмила Живкова принадлежат думите: "Истински свободният човек, зависи само от Бог". Заради антисемитната си, неконформистка политика, западните медии я описват като "радка птица сред комунистическата свита на Изтока." (в. "Обзървател").

С тези думи не възнамерявам да издигам в култ "един престъпен комунистически лидер", както биха се изразили десните интелектуалци. Аз самата съм от поколение българи, които нямат ясни и съзнателни спомени за времето преди 1989 г., но смятам че дълг на днешните учени е да не допуснат децата ни да бъдат манипулирани. Новите поколения трябва да познаят цялата многолика история за близкото ми минало, в което са живели техните родители. В тази история има достойно място и за Людмила Живкова, и за нейните дела, някои от които като асамблея "Знаме на мира", проектът "Звездна карта" и т.н., могат да бъдат продължени и днес. Това обаче в днешните учебници по история, е немислимо. По-вероятно е в тях да запишат, че Людмила Живкова е "новият Хитлер", както в един телевизионен дебат се изразиха по повод сачетиранията през 2012 г. научна конференция за Людмила Живкова, в която един професор по история заяви, че "да се прави научна конференция за Хитлер"(!!)

Убедена съм, че историята не бива да е слуга на политиката, че тя трябва да описва обективно и безпристрастно всички страни от живота на хората - и добрите, и лошите.

По същество става дума за антиутопия, за налагане на квазирелигиозни сектантски принципи за контрол над стада от бездушни робин, което е и съществен елемент на новата цивилизационна революция включвайки "стойностно" преформатиране на историческата памет на човечеството. На този фон, вирусната пандемия изглежда като дар божи под лозунга: "Прави се всичко възможно за ваше добро!"

Информационен суверенитет

Западът е избрал и защитил позицията си да задава еталон за поведение на останалите държави. Еталонът се налага информационно, след което идва изискването за изпълнение и подчинение. Ако вие имате друга гледна точка или друга ценностна система, то вие получавате диагнозата "недоразвит" или „нецивилизован“ с препоръката за повече работа: четете и слушайте еталонна западна преса, гледайте и слушайте еталонни холивудски филми и еталонна западна музика. Ако се съпротивлявате ви чака атака на широк фронт очертан от двете флангови направления: информационно и, ако се наложи, както е демонстрирано нееднократно, класически военно, с модерни прецизно-локални ракетни удари.

ВИРТУАЛНАТА РЕАЛНОСТ

за излагане на събитията, свои средства за масова информация, които не говорят на езика на Запада, а на езика на собствената цивилизация, на собственения народ, съобразявайки се с интересите на собствената си държава. Съответно, журналист, който следва такива насоки, трябва да е подготвен, че ще бъде заклеймен като нецивилизован варварин.

Най-главният аспект на информационния суверенитет е суверенитет при интерпретацията на събитията, идеите и идеологиите. Съгласно своя ценностна система и в интерес на своята държава. Съгласно правото да бъдеш самия себе си, да имаш своя собствена история, да защитаваш страната си като уникален цивилизационен феномен. На практика това е и разделителната линия между приятел и враг на Демократичния Запад. С всички лични и национални последиствия. По въпроса за последствията по линията на личния информационен суверенитет: ако имате свое собствено мнение вие сте враг. Всякакви сантименти по въпроса - настрана.

Атомизирано общество

Най-фундаменталната революция във военното дело е свързана с реализацията, че воини в строй са по-силни от група отдел-

ни бойци, всеки от които може да е победител в отделен двубой срещу всеки строевак. Или, по-кратко, строят побеждава класата на индивида. Оттук и стремежът в политическата борба за максимално разединяване на съперника, т.е. за разрушаване на строя. Фундаменталното предимство на строя пред индивида е наличието на отговорност за другия до теб, по-общо, отговорност към обществото. Без тази отговорност няма строй. Няма и общество.

Оттук и стремежа на глобалния либерализъм да разруши точно тази обществена отговорност, издигайки в идеал иманентната отговорност пред самия себе си. По същество атаката има антисоциален характер, борба против социализацията на човека. Борба против осъзнаване и разбиране на своята отговорност пред другия и пред обществото. Борба срещу отговорност за семейството (високо се ценят семейни шпиони докладващи разговорите на семейната маса), борба на индивида за правата си срещу трудовия колектив, срещу местното общество. Така се руши не само обществото, така се руши и живота на всеки отделен човек, генетично-физиологично стремежът към общуване със себеподобни от най-крехка възраст (за пример

- поведението на "необучени" деца на възраст над 1-2 години).

Като частен случай, отказът от обществена отговорност води до липса на отговорност по отношение на информацията. Социализация означава още хората да приемат за нормално да има различни мнения по отношения на даден проблем. Ако даден индивид, в съгласие с неолбералната идеология, счита че той е най-уникална, себестойностна и изключителна персона, то е най-естествено да не се интересува от чуждо мнение, а да приема само своето собствено за меродавно. Без да се интересува по какъв точно начин то е формирано, включително вредно.

Това интелектуално изолитрано води до предпочитание към елементарни еднозначни решения, до неспособност да се анализират сложни идейни системи, сценарийни варианти и алтернативни конструкции, необходими интелектуални операции за вземане на неизбежни социални решения.

На практика, особено младите, се превръщат в оловни войничета защитавачи либерални социални "ценности" придобити в Интернет, абсолютно убедени, че слънцето изгрява във Вашингтон, неспособни към каквато и да е промяна в стила си на живот. Включител-

но абсолютна неспособност да защитават отечеството си.

Ултралибералната идеология на толерантност създава пасивни личности, без какъвто и да е боен дух: ако някой те удари не се защитавай сам, оплачи се на учителя. Защото ако се защитиш, ти ще бъдеш по-виновен от нападателя. В никакъв случай не можеш да проявяваш агресия. Резултати от тестове показват, че двадесетгодишните на Запад имат ниво на тестостерон като на 60-годишник. Абсолютно самоизраждане.

Такива индивиди се командват най-лесно, с нулева способност за каквато и да е борба, най-много да помърморят малко. В кризисна ситуация, която може да настъпи най-неочаквано, борбени личности са готовност за саможертва са абсолютно необходими, но няма откъде да се вземат. Има само хора без минимална способност за нетолерантност, която е абсолютно необходима поне в борбата за самосъхранение, да не говорим за борба със "старото" за "прогрес". Абсолютно стадо! Резултатът от възпитанието на вече няколко поколения - проблем номер едно за днешната Европейска цивилизация. Това вече мирише наистина на края на историята. Но не този на Фукуяма. По-скоро този от типа на Фукушима.

За явлението **Корупция**, малко литературно и патетично, но вярно може да се каже: **Корупция, Корупция, Корупция и пак Корупция!** От паметника та до днес, в целия свят и в България има **Корупция!** Има я в Княжеството, в Царството, при Социализма и в сегашната Демокрация. Тя е превзела и времето, и мястото, и пространството - всяко кътче на света. Тя е глобално явление и призрак на призраците. Тя е бяла, сива и черна, първична и вторична, малка и голяма, лична, групова, чрез трето лице, организационна, фирмени и държавни, партийна или безпартийна, активна и пасивна. Тя е контролираща и сертифицираща, имаща я навсякъде и всякога. Тя е политическа, икономическа и бюрократична. Създава собствена регулация, непрозрачност и е обвита в мъгла. Граничи с „лобизъм“ и „застъпничество“, но винаги се свързва с институции и частни интереси. Корупцията захранва бедността, увеличава разходите на бизнеса, снижава нивата на БВП на глава от населението. Тя е „плащане за подпомогане“, „плащане под масата“, шедри комисионни и „компенсационни“ договори, „персонални печалби“, отдаване на права. Проявява се като рушвет, далавера, афера и подкуп. Тя е гореща и студена,

Атанас КУМАНОВ

прилепчива, и лош заразителен пример за подражание на цялото човечество. **Корупцията вреди на икономическото развитие, влошава предсказуемостта на правната система и задушава медийната независимост. Тя трябва да се премахва и заличава. Но въпреки това тя процъфтява при всички времена и народи, и най-вече при нас в България и нейните управления. Тя е съвременната пандемия на Ковид и чумата на ХХ век.**

И както казва големият ирландски драматург, писател, поет и общо взето противоречива личност **Оскар Уайлд** (1854-1900 г.), защитил на висок глас българските жертви на Априлската епопея през 1876 г., „*Всички сме в канавката, но някой от нас гледат към звездите*“. „*Призрактът на корупцията*“ е доайнт на българските призраци. Сменящите се закони, на сменящите се управни-

КОРУПЦИЯТА

„*Няма крепост, която да не може да прескочи едно магаре натоварено със злато*“.

Филип II Македонски (382-336 п.н.е.)

ци да унищожат този призрак са пълен фалш – той е тяхната хранителна среда... И ето една закана, е синя на цвят, безцветна на смисъл и датира от 23 ноември 1997 г. „*До 6 месеца ще унищожим корупцията - твърдо обещава държавно-административният министър Марио Тагарински. И твърдо не изпълни обещанието си.*“ Както казваше на времето си доайнтът на българската журналистика **Петко Бочаров**: „*Да, да, ама не!*“

Големият наш социален психолог **Иван Хаджийски** е писал по повод обещанията на опозицията, че когато дойде на власт ще накаже всички държавни служители, които са злоупотребявали. Но, пише той още, не е имало подобен прецедент. Да, от Освобождението, та чак до наши дни това обещание задължително не се изпълнява. И още от него: „*Когато няма корупция от горе, такава е немислима и от долу.*“

В същата статия, „*Призрактът на корупцията*“, бившият проф. и преподавател по Философия и Антропология в СУ „Св. Климент Охридски“ **Николай Кирилов Василев** (1946-

2013 г.), който през 1991-1992 г. бе вицепремиер и министър на образованието и науката в правителството на СДС начело с премиера Филип Димитров, и народен представител в XXXV² НС, пише: „*Доказателно местните разобличители на корупцията страдат от неизличими балкански пристрастия, ще се опитам да идентифицирам отечествени призраци през погледа на вълници, предполагаемо далеч по-обективни наблюдатели. В специална статия британското списание „Икономист“ дава редица полезни съвети на онези чуждестранни инвеститори, мазохистично настроени да влягат парите си в България. За да стъпят по-стабилно и с минимален риск за капиталите си в региона, не било задължително да ръсвят подкупи тук или там; достатъчно било да направят дарение на някоя от многото политически обвързани фондации (напр., на фондациите на премиера, президентската, председателската, министерските, депутатските, кметските и всякакви други съпружи). Организациата „Трансперънсис интернешънъл“ ни поставя*

на 20-то място в света по корупционен капацитет (в класацията, изготвена по оценка на инвеститори и анализатори, са включени общо 85 държави). Доста близо сме все пак до шампиона Камерун, така че временното изоставане може да бъде успешно наваксано. Но и за това са необходими още малко усилия. И още много тагаринциени“. Все пак не може да не се вярва на **Николай Василев**.³ „*През втората половина на 20-ти век често се говори за корупция, но международната общност не обръща необходимото сериозно внимание на това антиобществено, антидържавно явление. В периода 1982-1987 г. на страниците на „Икономист“ и „Файненишъл таймс“ думата „корупция“ се появява 229 пъти, а през периода 1989-1992 г. около 500“.*

През последните десетина години в България корупци-

ята стана нетърпима и усилено взе да се говори и пише за нея. След влизането ни в ЕС през 2007 г. ние сме с най-висока корупция в новата за нас икономическа общност. В доклада на групата Зелени/Европейски свободен алианс в Европейския парламент, през 2018 г. се констатира, че всяка година България губи над 11 милиарда евро, което е 14% от брутният вътрешен продукт. За това така бурно започнаха да излизат данни и факти за старата и нова Корупция с главно „К“. Ето какво казва Председателя на ГЕРБ, на най-голямата и управляваща в момента политическа партия и бивш премиер на страната **Бойко Борисов** за „великата“ борба с корупцията на „Национална работна среща на ПП ГЕРБ“ състояла се на 17.04.2016 г. в зала № 1 на НДК, на която присъстват близо 4000

делегати от ГЕРБ - общинските кметове и общинските съветници, членовете на общинските и областните ръководства от ГЕРБ, областните координатори на партията, народните представители, евродепутати и мистристри от ГЕРБ:

„*ПП ГЕРБ може да бъде свалена само от ГЕРБ. Силата на ГЕРБ е чистота на партията, затова ако докопам някого от вас за корупция - милост няма да има за никого. ... Всеки един от вас носи политическа отговорност. Всяка партийна организация трябва да бъде кристално чиста в борбата с корупцията. Прекрасно знаете по места къде какво обществото не би приело – няма да го правите – крише по книга, по закон. От друго няма от какво да се притеснявате. Нещата, които правим са видими, хубави, добри, народът ги оценява. Събираме повече пари, повече харчим, ще станат добри неща“.*

На 15.08.2020 г. в „Шоуто на Слави“ **Атанас Славов** д-р по конституционно право в СУ „Св. Климент Охридски“ казва: „*Ние говорим в момента за най-ниски нива за демократичност, през този десетгодишен период и най-високи нива на корупция*“.

На 8 октомври т.г. новонаиздиганият се на гребена на

политическата вълна **Христо Иванов** от „*Да България!*“ написа в Twitter: „*От любимите на ЕНП Борисов се превръща в токсичен актив*“. И още: „*Авторитетът, който се гради на лъжи и безправие, не струва пукната пара и рано или късно се срива по същия позорен начин, който наблюдаваме сега.*“

А какво казваше „**Бащицата**“

и какво стана? Над четири месеца хиляди българи протестираха в цялата ни страна, в Европа и по Света против корупцията в България; за оставка на правителството на **Бойко Борисов** и на главния прокурор **Иван Гешев**. Последва и една безпрецедентно-скандална **Резолюция на Европейския парламент**, с която същият обявява, че „*има влошаване на положението с правотова държава и корупцията в България*“. И докога така?

Последните данни за корупцията са от Афганистан. „*Как 80 хиляди талибани сразиха 300 - хилядна армия*“ Президентът на САЩ **Джо Байдън** обвини афганистанските лидери, че са се предали много преди талибаните след оттеглянето на американската армия. Една от основните причини е отново вилнеещата голяма корупция в правител-

ството на избягалия от страната премиер **Ашраф Гани**. „*Според „Вашингтон Пост“ на картата е имало 352 000 войници и полиция, но в действителност са били само 254 000. Командирите не само отчитали бойци –призраци, но и прибрали в джоба си част от парите за продукти и оръжие. Най-дългата война на САЩ от 11 септември 2001 г. до 31. Август т.г. най- после приключи. За своето почти 20 годишно пребиваване на САЩ в Афганистан са инвестирали 23 трилиона долара от американските данъкоплатци.*

Специална американска агенция беше определена да следи разходите. Според вестник „*Гардиън*“ нейните опити да ограничи корупцията са били неэффективни. Предстои американският конгрес да разгледа работата на агенцията. Дали и там няма да се появи някаква висша форма на корупция?

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!
ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р Николай СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р икт. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
“Втора Зора” ЕООД
Печат “Нюзпринт”,
София, ул. “Тинтяба” 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F
Примат се оригинал по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приложен редакционно на 10.09. в 14 часа.
Хonorари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ЗОРА

От стр. 9

И в човека, и в политическите и социални системи, които той изгражда, съжителстват и Ангели, и демони, съществува и черното, и бялото. **Никога** в историята не е само едно-то или само другото. Но кое от двете ще изберем, зависи от това дали ще позволим да бъдат пренаписани учебниците ни по история. Създаването време на социализма сътвори от България, една от 30-те най-развити държави в света. Да напомним също така, че освен със закон, приет от Народното събрание, социализмът е обявен за престъпление и от Европейския съюз. С решение на Европейския парламент от 2019-та г., се привиряват социализъм и фашизъм. От научна гледна точка, това е абсолютно неточно. Не е точно, защото престъпления извършвани от социализма и фашизма, са неспоставими. Не е точно и от гледна точка на идеологията. Фашизмът е човеконевинистна, антихуманна, шовинистична и расистка идеология, насочена срещу другите хора и народи, докато социализмът е хуманна и човеколобива идея, възпитала идеалите на равенството, со-

ДА ОТКРИЕМ ИСТИНАТА...

лидарността и справедливостта между хората. Престъпления за жалост е имало и при режими, които не са били социалистически. Концлагерите започват още от индианските резервати в САЩ. Началото по история. Създаването време на социализма сътвори от България, една от 30-те най-развити държави в света. Да напомним също така, че освен със закон, приет от Народното събрание, социализмът е обявен за престъпление и от Европейския съюз. С решение на Европейския парламент от 2019-та г., се привиряват социализъм и фашизъм. От научна гледна точка, това е абсолютно неточно. Не е точно, защото престъпления извършвани от социализма и фашизма, са неспоставими. Не е точно и от гледна точка на идеологията. Фашизмът е човеконевинистна, антихуманна, шовинистична и расистка идеология, насочена срещу другите хора и народи, докато социализмът е хуманна и човеколобива идея, възпитала идеалите на равенството, со-

и кое е зло. Докато в същото време тяхната история е история на робството, разизма, колониализма и на още по-страшния неоколониализъм. След Втората световна война, жертвите на Западния колониализъм и неоколониализъм, и на воини водени от Запада на други континенти, възлизат на около 55 милиона души. Всичко това дълбоко ме смущава, защото онагледява очевидния двоен стандарт към историята и към истината. През 60-те години в САЩ са извършвани десетки терористични актове в църкви на чернокожи. Прочетох че през 1963 г., в един такъв терористичен акт, по време на църковна служба, загива приятелката на Кондолиза Райс – първата чернокожа дама, бивш държавен секретар на САЩ. По време на същия атентат са убити и много чернокожи деца, които говорителят на “*Ку-клукс-клан*” обявява, че “*това не са деца, а просто малки негри*“. **Афроамериканците в законодателството на САЩ са били обявявани за 3/5 човечи и били затваряни в зоопаркове. Нима човеш-**

ките зоопаркове не са една чудовищна срамна история? Има ли обаче учебник, който да посее да пише за нея. За всички тези престъпления не е потърсена наказателна отговорност чак до 90-те години на 20 век. Интересно, защо тези факти не са обявени за геноцид и престъпление срещу човешкото общество? Защо само социализмът бе единствения престъпен режим в човешката история!? В програмата си от 1994 г., БСП се отрича от всичко, което противоречи на демократичните ценности и морал в периода преди 1989-та г. 1963 г., в един такъв терористичен акт, по време на църковна служба, загива приятелката на Кондолиза Райс – първата чернокожа дама, бивш държавен секретар на САЩ. По време на същия атентат са убити и много чернокожи деца, които говорителят на “*Ку-клукс-клан*” обявява, че “*това не са деца, а просто малки негри*“. **Афроамериканците в законодателството на САЩ са били обявявани за 3/5 човечи и били затваряни в зоопаркове. Нима човеш-**

ва да се прилага еднакъв подход и мярка, а не политическа цензура, както виждаме че се прави сега. Също така интересен е и въпросът за бъдещето на лявата идея, за бъдещето на социализма. Днес световният финансов спекулативен капитал надхвърля многократно реалното състояние? Защо само социализмът бе единствения престъпен режим в човешката история!? В програмата си от 1994 г., БСП се отрича от всичко, което противоречи на демократичните ценности и морал в периода преди 1989-та г. 1963 г., в един такъв терористичен акт, по време на църковна служба, загива приятелката на Кондолиза Райс – първата чернокожа дама, бивш държавен секретар на САЩ. По време на същия атентат са убити и много чернокожи деца, които говорителят на “*Ку-клукс-клан*” обявява, че “*това не са деца, а просто малки негри*“. **Афроамериканците в законодателството на САЩ са били обявявани за 3/5 човечи и били затваряни в зоопаркове. Нима човеш-**

На 9 септември пред Братската могила в София ГС на БСП проведе митинг-честване, в памет на българските антифашисти. Слова за значението на тяхната борба произнесоха Калоян Паргов, Александър Паунов и Румен Петков. От посолството на Руската Федерация в София присъстваха Филип Вознесенски - пълномощен министър и Василий Новоселов (пред микрофона) - старши съветник.

ИСТИНАТА, КОЯТО ТРЯБВА ДА ПОМНИМ

Фалшифицирането или отричането на антифашистката борба на българския народ, поставянето на въпроса - "Преврат ли беше 9 септември 1944 г. или революция?", все повече придобива образа и значението на предателство спрямо паметта и подвига на цяло едно героично поколение българи, които заради своята убеденост, застанаха на пътя на държавната машина и монархията. Тази машина извърши два военнополитически преврата - през 1923 и 1934 г., а по-късно превърна България във военен съюзник и суровинен придагък на хитлеристката нацистка доктрина за нов световен ред.

През 1942 г. по идея на Георги Димитров, в условията на бушуващата вече Втора световна война, бе създаден Отечественният фронт като антифашистка и анти-

нацистка политическа организация, обединила в равнопоставен съюз комунисти, социалдемократи, земеделци и др.

През 1943 г. десетките партизански отряди, които повдиха неравна борба, отрицаваща човеконенавистната расистка теория на новия световен ред във великото противостояние на доброто и злото, отстояха правдата. Те бяха организирани от БКП в Народно-освободителната въстаническа армия (НОВА). Тази борба на антифашистките сили в България завърши с победоносно въоръжено въстание на Девети септември 1944 г. Победата бе дълбоко изстрадана. За периода на българската антифашистка съпротива (1941-1944 г.) са убити 9140 партизани и 20 700 ятаци. Изгорени са 2139 къщи. 31 250 души са въдворени в концентрационни лагери.

На стр. 11

КНИГА ЗА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

Виолета СТАНИСЛАВОВА

През месец март 2021 г. в брой 10, на страниците на в. „Нова Зора“ се появи интересна статия свързана с българската история написана от Детелина Денчева - дългогодишен преподавател, автор на книги в областта на документалистиката, историята и краезнанието. Тя беше озаглавена „На българската история – с любов!“, с подзаглавие „25 „факта-чудеса“, които може би са накарали президента Шарл дьо Гол да препоръча: „Четете историята на България!““. Съвсем наскоро Детелина Денчева издаде книга-помагало за деца и възрастни „Лоното на европейската цивилизация“, в която освен цитиранияте във вестника 25 факта на българските чудеса, са включени още много други исторически и археологически артефакти, намерени по нашите земи от археолозите. И всички те са свързани с българската памет и ценности, оформени още от праисторически времена. Например, най-древната библиотека в Пещерата Магура; най-старата карта на слънчевата система; най-старият храм в света, създаден през 8 хилядолетие пр.н.е.; „Храмът на свещената змия“; Беглик Таш – българският Стоунхендж; Орфеевата цивилизация на траките; първата най-древна писменост и още, и още неоспорими факти от праисторията ни, които вдигат булото на забравата и унищожението на знанието, както и неговото фалшифициране. По този начин читателят разбира истината, че българите сме създатели на най-старата цивилизация в света. По-стара от шумерската, египетската, еврейската и гръцката. Всичко това е подкре-

пено с доказателства от намерените по българските земи древни артефакти, които са изложени в музеите из цяла България като вещественно доказателство за истинност. И те са признати от световни учени и лидери.

Не без гордост Детелина Денчева, чрез уникалната си книга, се опитва да събуди съзнанието и паметта на нацията, като без страх и с гордост отбелязва, че ние, днешните българи, сме наследници на 150 000 тракийски могили, издигнати в продължение на 3500 години; на десетки пищни златни съкровища; на душевност и култура, закодирани върху камък, глина, злато и сребро, на шевици, носии и езически обичаи; на книги на Орфей, съществували 500 години преди Омир и т.н.

Книгата е придружена с многоброен илюстративен материал – снимки на писмени и

уникални предмети, и е изцяло обърната към любознателните читатели. А защо не и към управляващата класа, която десетилетия наред, по указания на външни сили, с настъргване заличава от учебниците истината за нашата древна история, с цел да отродява децата ни като умишлено ги прави духовни инвалиди и бъдещи безродници-космополити.

Фактите, които привежда авторката в „Лоното на европейската цивилизация“, и които е събрала и подбрала с много любов и изключителна прецизност и отговорност, отсъстват в учебниците по история. И това е нейната болка и тъга, която броди от първата до последната страница в книгата. Когато я четем разбираме колко голяма е нуждата на обезверената и унижена днес българска душа, тъкмо от такова познание. Колко силно копнее българинът за моралните ценности, на които сме създатели и носители. Които биха могли да възстановят достойнството ни, да ни помогнат да познаем и обикнем своята древна история и ревностно да я защитаваме, и предаваме на новите бъдещи поколения. А тя, със сигурност, ще ни насочи по правилния път, по който трябва да поемем, за да оцелеем в днешните мракобесни времена. Защото древната българска история е нашата пътеводна светлина.

Уважаеми читатели, редакцията разполага с малка част от тиража на книгата „Лоното на европейската цивилизация“ на Детелина Денчева. Цената ѝ е 23.00 лв. За всички, които биха искали да се снабдят с нея, ще припомним проверения от времето способ за това: получаването на пощенски запис с изписан точен адрес на получателя и телефон за обратна връзка. Записът да е на сума, формирана от цената на съответната книга + 2,50 лв. за пощенски разноски, изпратен на името на Минчо Мънчев Минчев, в. „Нова Зора“, гр. София 1000, ул. „Пиротска“ 3.

Антология **ЗОРА**

НЕПРИМИРИМИТЕ

Миряна БАШЕВА

Много са малко.
Все пак ги има.
А пък аз точно такива харесвам -
дето ги няма.
Непримирими.
И към земята строго отвесни.
Биват прочути
и забранени.
Те са измислили дясно и ляво
и мислят
петото измерение.
Непримирими към бог и дявол.
Все са поети -
без варианти.
И политици да ги направим,
в своите черни
служебни чанти
ще носят само лирични държави!
Обикновено
не са щастливи.
(В простия смисъл, прост като "здрости".)
А им завиждат,
и то - красиво -
всички, които си имат щастие.
Още са малко.
Чакаме нови!
Трябва да дойдат, ако сме хора!
Ако сме дух,
материя, слово -
с божествена аудитория.
И кой ги знае
отде се взимат...
Е, пак оттам, отдето и всички.
Но и с природата
са НЕПРИМИРИМИ!
А пък аз баш такива обичам.